

ת"פ 60000/10/20 - מדינת ישראל נגד אשר יוסף

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 60000-10-20 מדינת ישראל נ' יוסף

בפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	אשר יוסף

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 20.5.2019 הגיע המתלונן לניחום אבלים בקריית עקרון, אז הבחין בנאשם, עמו יש לו סכסוך קודם, כשהוא אוחז אלה בידו ומתעמת עם אחד השכנים. המתלונן אמר "**אני אזיין אותו**" ואילו הנאשם צעק לעבר אנשים שהיו במקום "**אני אזיין אותכם**" ונופף באלה. באותן נסיבות, פנה המתלונן לאביו של הנאשם שנכח במקום ושאל לשלומו. אז, אמר הנאשם למתלונן "**בן זונה, אל תתייחס אליו**", רץ לעבר המתלונן עם האלה ואמר ש"זיין אותו", אולם אביו של הנאשם חצץ בין השניים.
2. בהתאם להסדר דיוני אילו הגיעו הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו תוך בחינת אפשרות של הארכת מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו. כן הופנה לממונה על עבודות השירות על מנת לבדוק את התאמתו לבצע עבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים. מהתסקיר הראשון עלה כי הנאשם בן 27 רווק ומתגורר עם הוריו. בצעירותו התמודד עם קשיים בתחום הלימודי והחברתי, שהשפיעו על תפקודו והתפתחותו והובילו לתפיסה עצמית שלילית ונטייתו לפגיעות רגשית. על רקע קשיים אלה, החל הנאשם להשתמש בסמים על מנת להתמודד עם תחושותיו ולצורך הרגעה עצמית. במהלך הקשר עם שירות המבחן החליט הנאשם להפסיק בכוחות עצמו את השימוש בסמים ואמנם במעקב בדיקות שתן שבוצעו מדי שבוע החל מנוב' 22 ועד ינואר 23 נמצאו כל הבדיקות נקיות וללא שרידי סם. עוד עלה מהתסקיר, כי הנאשם גדל בסביבה בעלת מערכת ערכים נורמטיבית ומקיים קשר טוב עם הוריו ובעיקר עם אביו. הנאשם מסור לעבודתו דבר שמהווה עבורו מקור להעלאת הערך העצמי בעיני עצמו ובעיני סביבתו והוא מגלה שאיפות לתפקוד תקין בתחומי חייו השונים. שירות המבחן התרשם

שהנאשם מתמודד עם קשיי וויסות וניהול כעסים ועשוי להגיב באימפולסיביות ובתוקפנות במקרים בהם הוא חווה כעס על פגיעה בכבודו. הנאשם הודה בביצוע העבירה, אך עם זאת מחזיק בעמדה קורבנית ומתקשה לבחון את חלקו ומתאר כי התגרות מצד המתלונן שקילל אותו ואת אביו. בשיחה עם שירות המבחן, שלל המתלונן יצירת קשר עמו מצד הנאשם או מי מטעמו, אמר שסלח לנאשם ומעוניין שייטעו לו באמצעות טיפול.

4. בהמשך לכך שולב הנאשם בקבוצת הכנה לטיפול בשירות המבחן בת שמונה מפגשים, שמטרתה להכין את משתתפיה לטיפול ארוך טווח. הנאשם הגיע באופן רציף למפגשים, שיתף פעולה ומסר בעקביות בדיקות שתן נקיות משרידי סם. בצד זאת, ביטא תחושות מיצוי של ההליך הטיפולי, מסר שחש כי כיום הוא מסוגל להתמודד עם סיטואציות שונות, מבלי להשתמש באלימות מילולית או פיזית, וביקש לשוב לשגרת חייו ולעבודתו ללא מעורבות שירות המבחן. נוכח האמור, נמנע שרות המבחן בתסקיר השני 5.6.2023 מהמלצה שיקומית לרבות בעניין הארכת התנאי והמליץ על ענישה קונקרטיית בדמות עבודות שירות.

טיעוני הצדדים בתמצית

5. ב"כ המאשימה, עו"ד ליאורה זמיר, עמדה על נסיבות ביצוע העבירה ועל הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם. הדגישה שהנאשם לא חדל ממעשיו עד אשר חצץ אביו בינו לבין המתלונן ומכאן כי פוטנציאל הנזק שהיה עלול להיגרם לו היה הנאשם מממש האיזמים, הינו גבוה. בשים לב לאמור, עתרה למתחם ענישה הנע בין 6 לבין 18 חודשי בפועל. ב"כ המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת בגין איזמים בגינה הוטל עליו מאסר על תנאי בן שלושה חודשיים שהינו בר הפעלה, הצביעה על הדמיון בין האירוע מושא אותו תנאי לענייננו, ולדבריה מדובר במי שעושה לעצמו נזק לרדוף אחר אחרים ולאיים עליהם בעודו מחזיק בחפץ. בהתחשב בנטילת האחריות החלקית וחוסר הנכונות של הנאשם להמשיך בטיפול ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם מאסר כולל בן 9 חודשים שיינשא בעבודות שירות, תוך הפעלת התנאי, בנוסף למאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד אבי אלפסי, הפנה בטיעונו לחלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירה - למעלה מארבע שנים שבמהלכן לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים- המהווה, כשלעצמו, שיקום לכל דבר ועניין. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, לעמדת ההגנה, מתחם עונש הנע ממאסר על תנאי ועד למספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות שכן מדובר באירוע נקודתי, ללא תכנון מוקדם שקדמה לו התגרות מילולית מצד המתלונן. כן ביקש לתת משקל לקולה לשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, לכך שמסר בדיקות שתן נקיות והצליח להשתלב בטיפול הגם שלא לטווח ארוך, בשל קשייו האישיים. נוכח הודייתו של הנאשם, נטילת האחריות וחלוף הזמן, ראוי להשקפתו להטיל עונש בתחתית המתחם ולחדש את המאסר על תנאי העומד והתלוי כנגד הנאשם שכן הפעלתו תביא לתוצאה שאינה צודקת ותפגע בהליך השיקומי.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה ודבריו יובאו כאן בלשונו: **"אני מתנצל, דברים לא יחזרו על עצמם, אני בדרך אחרת, אני עזבתי את המקום כי גם אותי התקיפו ושברו לי חצי מהבית, ופגעו באבא שלי, היום אני נלחם כדי לעזור לו ולשלם שכירות איתו ביחד ולהיות בדרך המלך ולא בדרך שהיא לא דרך. אני משקם את החיים שלי, אני קם איתו בבוקר, יש לי 2 כלבים אני מוציא אותם ומטפל בהם,**

לא מסתובב, מכיר עבודה בית, לא מכיר חברים. אנחנו עובדים במסגרות שזו עבודה מאוד מסוכנת, אפילו יצרתי קשר שבוע שעבר עם קצינת המבחן שלא אניע לבדיקה כי נפלתי מסולם, היא אמרה שאני אחראי שאני יוצר איתה קשר. אני באמת רוצה לשקם את החיים שלי ולהתקדם הלאה. אנחנו בחובות. אני משקם את החיים שלי בדרך המלך, אני נלחם לשלם את החובות שיש לי, היו פעמים שהיה לי קשה באמצע התהליך, באתי ודיברתי עם קצינת המבחן ואמרתי שקצת קשה לי, אבל אני מתגבר על זה ואני אעבור את זה. תמיד דיברתי והתייעצתי איתה".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. בהתאם לעיקרון ההלימה ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. מעשיו של הנאשם פגעו בערכים החברתיים והם הזכות לביטחון אישי וזכות של הפרט לשלוות נפשו. האיום בעניינינו הודגם באמצעות אלה, אותה נשא עמו הנאשם, משום מה. עם זאת, נתתי דעתי לכך שמדובר באירוע ספונטני שלא קדם לו תכנון, ככל הנראה על רק קשיים של הנאשם לשלוט בכעסיו וכן להתגרות המסוימת מצד המתלונן שהתערב בדין ודברים של הנאשם עם אותו שכן לא ידוע. כתוצאה מביצוע העבירה לא נגרם נזק, אולם שילוב החזקת אלה עם עבירת האימונים מציב פוטנציאל מסוכנות גבוה לשימוש בה ולתוצאות קשות יותר.

10. בהתחשב במידת הפגיעה בערך המוגן וברמת הענישה הנוהגת (אפנה למספר פסקי דין, חלקם בנסיבות חמורות בעניינינו: רע"פ 5186/16 אפי אליה נ' **מדינת ישראל** (10.07.2016); רע"פ 1592/11 אמיר בודרם נ' **מדינת ישראל** (28.2.2011); ע"פ 3255/14 ביטון נגד **מדינת ישראל** (16.3.2015); עפ"ג (מרכז) 59063-05-17 **מדינת ישראל נ' וחידי** (15.10.2017); עפ"ג (ת"א) 51354-02-18 **FANOS WELDEGRGI נ' מדינת ישראל** (28.5.2018); עפ"ג (י-ם) 1307-05-16 אבו טיר נ' **מדינת ישראל** (17.08.16); עפ"ג (י-ם) **מרציני נ' מדינת ישראל** (19.9.2019); ע"פ (מרכז) 7032-05-16 **מדינת ישראל נגד מושקוביץ** (31.5.2016)), אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע ממאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

הארכת המאסר על תנאי

11. סעיף 55(א) בחוק העונשין קובע כי "מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי".

החריג לכלל מפורט בסעיף 56(א) בחוק העונשין הקובע, כי "בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי".

12. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים לכאן ולכאן ונתתי דעתי לטענות הצדדים, שוכנעתי כי עניינו של הנאשם נופל בגדר אותם מקרים חריגים בהם ראוי להורות על הארכת המאסר על תנאי.

13. התנאי המדובר הוטל בהקשר לאירוע מיום 16.1.2016 בו תואר כי הנאשם רדף אחר נער אשר נמלט מפניו בעודו מניף חפץ שטיבו לא ידוע בכוונה להפחיד את אותו נער. זו אמנם הפעם השניה בה מורשע הנאשם בעבירת איומים ואף בנסיבות דומות, אולם מנגד, קשה לומר שהנאשם "עושה לעצמו נזהל לרדוף אחר אחרים ולאיים עליהם בעודו מחזיק בחפץ" כטענת המאשימה, בשים לב לכך שמדובר בשני מקרים בודדים שאירעו במרחק של למעלה משלוש שנים זה מזה.

14. תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם הם חיוביים בעיקרם. הנאשם הוא אדם צעיר, איש כפיים, העובד (קשה!) לפרנסתו יחד עם אביו, הוא מחויב למשפחתו ומסייע בתשלום שכר הדירה ובהוצאות אחרות.

15. זאת ועוד. הנאשם הפסיק בכוחות עצמו את השימוש בסמים. בדיקות עתיות תכופות למדי הצביעו כי הוא שומר על ניקיון מסמים, הנאשם הגיע לפגישות בשירות המבחן באופן עקבי, השתתף בקבוצה בה שולב ונראה כי נתרם ממנה.

16.

אכן, בניגוד לעמדת שירות המבחן לפיה רצוי שהנאשם ישתלב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות על מנת להעמיק את הבנתו ביחס לחלקים התוקפניים באישיותו וקשיי הוויסות, חש הנאשם שהוא יכול להתמודד בעצמו עם סיטואציות שונות מבלי להשתמש באלימות פיזית ומילולית וניכר שאינו פנוי להמשך הקשר הטיפולי. עם זאת, לא מצאתי כי יש בכך כדי לשלול את אפשרות הארכת התנאי. הנאשם הוכיח, הלכה למעשה, כי מאז הוגש כתב האישום הוא נמנע מהתנהגות מאיימת ואלימה והוכיח את רצונו העז בשינוי בכך שחדל לעשות שימוש בסמים. אם נותרו ספקות בליבי לאחר שמיעת הצדדים, אלה התפוגגו לאחר ששמעתי את דברי הנאשם - התרשמתי שהנאשם עסוק בחיי שגרה של עבודה ומחויבות למשפחתו, הוא טרוד בקשיי פרנסה, ואולי אין בו את הפניות להמשיך ולהעמיק בקשר הטיפולי, אולם איני סבורה שיש לזקוף זאת לחובתו.

17.

לכך יש להוסיף, כי התנאי הוטל על הנאשם בחודש דצמבר 2016, עת הנאשם היה בן 21. חלפו מאז 6.5 שנים ונראה כי הנאשם התבגר ואינו אותו איש צעיר וסוער ומטעם זה לא יהיה זה צודק להטיל עליו מאסר ולו בעבודות שירות אשר יגדע את פרנסתו ויפגע במקור היציבות המרכזי בחייו.

מצאתי להביא בהקשר זה את הדברים שנפסקו בע"פ 4517/04 מסארוה נ' מדינת ישראל, פד"י נט, חלק שישי, תשס"ה/תשס"ו 2005: "אמנם, ככל שהפעלת התנאי היא אוטומטית, כך גדל כוחו המרתיע של המאסר המותנה... אולם חרף זאת ניתן שיקול-הדעת לבית-המשפט שלא להפעילו כדי לאפשר לו, מקום שהצדק מחייב זאת, להעניק לנאשם הזדמנות נוספת ואחרונה לחזור לדרך הישר, וגם בחריג זה גלום עקרון ההרתעה".

התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מורה על הארכת המאסר המותנה בן 3 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ (רמלה) 30652-04-16 מיום 5.12.2016 למשך שנתיים.

ב. הנאשם ישלם לנפגע העבירה פיצוי בסך 500 ₪. הפיצוי יופקד עד ליום 15.9.2023 בהתאם לטופס פרטי ניזוק טל/ת/1. המאשימה תעדכן את נפגע העבירה בנוגע לגזר הדין והפיצוי שנפסק. תשלום קנס או פיצויים ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.